

De eadem dñica. Sermo tertius.

Hospitales in ui-

Nec sine murmuratō. i. De. iii. Ii.
li. xij. dīcō miluus est quis pia erga
aues alienae speciei. Nā cuculos in spatū suis
suscepit et ne deficiat in via ppf longa itineris
spatia a ptibus hispanie secū ducit. Moralē
hanc docet nos ut pegrinis et alijs paupib'
pietate exhibeam' et eos nobiscū i hospitia no
stra inducam'. iuxta illud Esa. viij. Frangee
suriens panē tuū et egenos vagosqz induc in
domū tuam. q. d. Si milui auibus illis hoc fa
ciunt que secū eiusdem speciei nō sūt. q̄toma
gis debet facere hoi hochomo et xpian' xpia
no vt videlz hoiem xpianū portet secū de his
pania exemplo milui. Hispania iterptat vno
mō actio et significat opus bonum pegrinatō
nis. qd cum pegrinus vno die exegerit hospi
tio indiget. qz dicit Ben. in ep̄la ad Lucillum
Peregrini multa hñt hospitia et nullas amici
cias. iō dñt boni xpiani tales in domibus suis
recipe. et pppter deū hospitare. ad qd hortatur
nos b. Greg. in omel. euangeli qd legit scđa
die pasce. Pensate fratres q̄ta hospitalita
virtus sit ad mēlas vras xp̄m suscipite vt vos
ab eo suscipi ad uiuia eterna valeatis. prebe
te domū pegrino xp̄o vt vos in iudicio nō q̄si
peregrinos suscipiat. sed vt pprios ad regnū
recipiat. Quod aut̄ xp̄s in pegrino suscipit p
bat idē Greg. in omel. pdicta q̄ qdā p̄famili
as multū fuit hospitalis. cū autem quadā die
pegrinos suscepisset et aquā dedisset manibus
eoz ex humilitate. vnius fuit inter eos cui' ma
nu ex humilitate aquā fundere voluit et cū re
uersus vrteum accepisset cū nō inuenit. Cūqz
h factū apud se mirares eadē nocte dñs ei p̄vi
sionē dixit. ceteris dieb' me etiā in mēbr meis
rcepisti. hesterno at die meipz suscepisti. Alio
mō hispania interptat expeditio et significat
quālibet licitā legationē q̄ inūgit nūcū quā
cū vna die expedierint i hospitijs a bonis xp̄i
anis recipiendi sunt. vt xp̄s q̄ fuit nūci' sumi
prisquē misit in mūdū. Joh. xvij. eos in hospi
tio celesti recipe dignet. iō ad talē hospitalita
tē hortat b. De. in v̄bis p̄ssūptis. cū dīc hos
pitales inuicē. in quib' duo facit. p̄mo monet
ad hospitationes. ibi hospitales. scđo inhibet
murmurationē. ibi sine murmuratō. De qui
bus notandū q̄ inter omnia miscedie et pietati
opamagis gratum est deo et placitū opus ho
spitalitatis. quia p̄ hanc qđam placuerunt an
gelis hospitio receptis. Id Heb. xij. vnde q̄
hospitalitas grata sit deo quattuor dī h̄re co
ditiones. Primo qd dī h̄re hilaritatē sū mur
murationē. nā miles hilarē se oñderet si rex ad
suā māsionē declinaret. Rex noster xp̄s hospi

tio recipit q̄tiens qliscūqz i noīe ei⁹ recolligit.
iux illud math. x. qd dixit dñs discipul. Qui
recipit vos me recipit. Et eiusdē. x viij. Statu
it xp̄s p̄uulū i medio disciploꝝ et dixit Qui su
scipit vnū p̄uulū talē in noīe meo mesuscipit.
Et Joh. xij. Amen amen dico vobis q̄ acci
pit si quē misero me accipit. q̄t me accipit ac
cipit et eū q̄ me misit. Ecce o hospitalis q̄ magnos
accipis hospites vīc̄ xp̄m et p̄rem cū in
noīe xp̄i hospitas paupem. gaude ḡ et letare et
cū hilaritate vtere hospitalitate. Nā xp̄s i no
uissimo iudicio dicet oībus hospitalib' math.
xxv. Hospes erā et collegist me. et quō eis de
negabit māsionē i celis. q̄ dederūt ei habita
tionē i terris. Unū dicit eis. Venite bñdicti pa
tris mei p̄cipite regnū qd vobis paratū est ab
origine mūdi. Ad tam gloriosum igif regnum
acquirendū cuius dñatio nō h̄z finem nec regi
men sollicitudinē qd acqrif p̄ pegrinoꝝ et pau
perū susceptionē nō solū sunt ip̄i hilarit susci
piendi. sed etiā trahendi. qz sup illud Luē vi.
qd dī de duobus discipul'euntibus i emausq
coegerūt xp̄m dicentes. Vnde nobiscuz dñe
dicit glo. quo exēplo docemur q̄ pegrini non
solū ad hospitiū sunt vocandi sed etiā trahēdi
et rogandi. Exemplo etiā Loth Ben. xix. qui
sedebat in forib' domus sue pegrinos expec
tando. et cū vidisset duos angelos i spē hōmū.
cōpulit eos opido vt diuerterent ad eū dicēs.
Obsecro dñi declinate in domū pueri vestri.
et manete ibi. Et certe nō dūtaxat sunt trahen
di. tracti et coacti cum reuerētia suscipiendi.
Quidā ei vir religiosus dicebat fratres adue
nientes adorari debere. cū certū sit aduentum
eoz esse dñi nr̄i ihu xp̄i aduētū. Et b̄ habem⁹
exemplo illius magni patris Abrae. Genesis
xvij. Qui vidēs tres angelos credidit eē ho
mines. occurrit eis obuiam de hostio taberna
culi sui et adoravit p̄nus in terra. Hic et Loth
xix. Cōtra qd iā dictū inueniunt̄ multi. q̄ nul
lū pegrinū recipiūt nec egenū nisi ab eis habe
ant emolimentū. Hunc etiam multi q̄ licet so
lent eos suscipe. malatn̄ viden̄ facere volun
tate. vt vīc̄ possint eos reb' spoliare. Hunc et
aliū q̄ q̄uis soliti sint eos hospitio recipe. tñ re
ceptos laborib' solent affligere. et hi oēs siles
sunt incredulis egyptiis. de qb' Hap. xix. dī
Juste enī patiebant̄ sū suas neqtias. etenī dī
testabiliorē hospitalitatē institerunt. Alij qui
dam ignotos non recipiebant nec aduenas.
Alij aut̄ bonos hospites in fuitutem accipie
bant. iō oēs tales regnū celoꝝ nō possidebūt
qz dīc eis xp̄s Math. xxv. Hospes erā et non
cellegistis me. vīc̄ vt decet pppter deū. iō Ite
maledicti in ignem eternū. q̄ p̄paratus est dy
abolo et angelis ei⁹. Hocdo hospitalitas debet
h̄re securitatem sine turbatiōe. defendebat ei

Dñica infra octauas ascē.

homines antiquitus hospites suos sub pericolo proprio. Hic narratur in policra.lib. viij.ca.xij.vbi dicitur. q̄ notam criminis incurrerant qui hospiti. id est peregrino humanitatis hospitiū denegabant. Ideo legiſ gen. xix. Postq; angeli ingressi sunt in domū loth viri ciuitatis eos concupierunt domum eius vallauerunt dicentes. Educ eos vt cognoscamus eos sc̄z concubitu nephario. Egressusq; ad eos Loth ac post terguin claudens hostiū glosa. ne intrarent domum et raperent hospites suos quos adhuc credebat esse homines et illi vim faciebant sibi. Quibus dixit. Habeo duas filias his abutamini. hoc fīm glo. dixit. vt euitaret maius malum sc̄z peccatum cōtra naturam et violentiam hospitum suorum. hic dicit glo. q̄ illicitum fuit sibi concedere abusū filiarum suarum. charitas enim est ordinata. Et ideo nullus debet committere aliquid inordinatum vt precaueat maiori peccato alterius. Et dicit Holcot lectione. ccix. Quāuis ex pietate animi nō sano tamen v̄lus cōſilio hoc dixit. ideo nec in hoc imitandus est. Quia fīm apostolū Ro. iij. et fīm sanc. Tho. ii. ii. q. liiiij Non sunt facienda mala vt eueniant bona. Et tamen id fecit quia mos erat fidelium hospites ab omni iniuria defensare. vt dicit magist. in histo. Sed d. nūquid peccauit hic Loth q̄ tradidit filias suas sodomitū. dicit gl. q̄ erat peccatum de genere non solum ventale fīm mortale tamen exoneratus fuit a tanto. et si nō a toto. tum ratiōe perturbationis mentis. tum qā virtio pessimo in suis cōciuibus et violentie in suis hospitibus occurrere intendebat. tenetur em̄ quilibet hospites suos tueri q̄tum potest p̄ modum licitum. non debet tamē peccare ad eorum tuitionem ppter ordinem charitatis. H Nico. de lyra. Tertio hospitalitas deb̄z habere saturitatem sine diminutiōe. vt oia necessaria homini ministrēt. vñ legiſ. Leuita quidaz dixit cūdam sent nulla re indigem̄ nisi hospitio. respondit senex. gabaonita ego sū prebeo omnia que necessaria sunt tibi. tm queso vt in platea nō maneas. Judic. xix. Exempluz in h de hospitalitate mulieris. iiiij. Reg. iiiij. que dixit viro suo. animaduerto q̄ vir dei sanct̄ est iste. q̄ pertransit nos frequenter. faciam ei cēnaculum paruum. et ponamus ei in eo lectulū mensam et sellam et candelabru. Ecce q̄ omia nēcia ei misstrabat vt cū venerit ad nos maneat ibi. Ita legitur in vitaspa. q̄ quidā senex in stiria multū hospitalis faciens māducare oēs ad se venientes. et eis id qd habebat misstrabat. venitq; ad hūc quidam solitari volens refici dices se ieunare. Lui senex. Exam̄ inqt vt oremus s̄b arbore. et cui fuerit arbor inclinata ipm seqm̄ur. Orante solitario arbor nō est in-

clinata. Orante hospite arbor inclinata est. et sic ille secutus est hospitē et comedēs se refecit Illud aut̄ est p̄tra multis qui faciunt suis hospitibus pulchrū vultū fīm dictuz moral. Hospitib; letū debes ostendere vultū. vultus em̄le tus dandi duplicat tibi cultū. Et de peiori potu q̄ hñt eis administrat. Hūt etiā q̄ v̄bis hospites alliciūt. et eis bñ facere p̄mittūt. Et vt di. Hap. vbi v̄ba plurima ibi frequet egestaſ Drouer. xiiij. Quarto hospitalitas d̄z b̄re p̄statē sine negatione. vt fiat p̄ dei amore et non p̄ nūmo vel lucro. tales em̄ habebūt mercedē suam. Nam refert Apiař in li. apū. c. lij. q̄ p̄ or fratru p̄dicatoř in traecto Humādus noīe domū hospitū post prandiu introiuit dicens cellarario. Ade in cellariū affer fratribus ciphum vini si potes. At ille. vere tres dies sūt q̄ eleuato dolio vinum totaliter est extractuz quid plura iubente priore redit ad dolium cellerarius et repletum inuenit. Et ultra spem fratribus diu postea ministrauit. Idem refert̄ alio viro quodam nomine Jordano q̄ fuit i rebus tenuis. sed elemosynis deditus super vires. anno dñi. Hillelmoducentesimotricesi moprimo. sup renū et musellam in teutonia charistea habebatur. et accidit vt duo frates ordinis predicatorum ad dicti viri hospitiū declinassent. quibus hilariter introductis filium cū lagūcula p̄ vīno misit. Quo reuerso dixit filio mater. defectum cordis frequen̄t ī mane patior. tu autem nocte hac haustū vīni ſerues de lagūcula. his dictis considerūt ad cēnam oēs qui erant in domo. Ebibito aut̄ vīno fere de lagūcula filius in aure p̄imatis verba susurrat. Sed ille dissimulans cū hospitiū vīnu ebibit. mane illis recendentibus. cepit mulier defectū cordis pati et vocato filio suo quesivit si qd esset in vasculo. nihil inqt ille. Lui mī. versa igitur inqt in manu mea. vt saltē in trib; guttis sumpta bucella panis cordis inci debilitas releuetur. accessit itaq; puer et vasculum plenum inuenit. Ibidem narrat idē d̄ venerabili albey de de Boloniē. q̄ ppter suam hospitalitatē tale miraculum dignata est videre. Recedente ḡ viro suo nobilissimo milite nō quasi diebus plurimis reddituro petente leproso hospitiū est receptus. illo ergo gemente cauente infirmitate cordis fatigatus petit in lectū suauissimū se deponi. dñā aut̄ nullū cernens vel credens lecto sui dñi molliorē. in coleprosum hoīem mox deponit. nec mora ex inesperato dñis rediens petit se in thalamum intromitti. dissimilante ergo dñā p̄icturauit ille aliquē esse in lecto. et irruptione facta h̄ byzmalī tpe lectū suū rosis fragrantissimis cooperatum inuenit. ammirat̄ q̄t qd factum sit. indicat̄ v̄x. nec mora in laude xpi ambo cū lachri-

mis resoluūt. Ex his miraculis p̄z q̄ etiā dñs dignat hospitalitatib⁹ mercedem h̄ dare i ter-
ris & multo maiore tūc i celis. Jo apl's hortat
nos ad hospitalitatem. ad Heb. xiiij. Charitas
fraternitatis maneat in vobis & hospitalitate
nolite obliuisci. talib⁹ em̄ hostijs p̄meretur
recipit vel egenū. Nunc de hospite passiō. s.
q̄ recipit. hec sunt notanda. Primo d̄z esse cō-
tentus acceptatiōe vic̄ acceptando q̄ libi sp̄o
tanee afferunt. Hanc curialitatem docuit xp̄s
discipulos suos. Luc. x. In quācunq; domū
iutraueritis in eadem manete edentes & come-
dentes q̄ apud illos sunt. dignus est em̄ mercē
narius mercede sua. Et iterū. In quācunq; ci-
uitatem intraueritis et suscepint vos mādu-
cate que apponunt vobis. Eo mō cōtentus fu-
it princeps clarus thimothaeus ciuitatis athe-
nis q̄ cum apud platonē ph̄m athenensem ce-
nasser eiusq; cōiuicio delectatus fuisse. qz cuz
moderamine fuit pactum ait yr̄ scribit Lulli-
us ei post triduū. Cenetue nō solū in p̄nitia
etiam in postero die sunt iocunde. q. d. Ex ce-
nis tuis hoies nō sūt grauati crapula nec ebr̄i
etate impediti. Hunc aut̄ ecōtra quidā qui ho-
spitibus suis im properant & de cibariis a po-
sitis murmurāt. sicut refert Gen. Lū socrates
hospites suos satis cibo tenui refecisset amic⁹
eius hoc sibi im properauit. r̄ndit Socrates. si
boni sunt equanimiter ferent. Simili tūc cru-
ciabitur. Jo dicit Lullius moralis. noli clpa-
re dapes quas sumere d̄bes. Nec qd p̄ponat
in uitans tu tibi queres. De hoc etiā dic apl's
hospitales in uicem siue murmuratiōe. Scdo
d̄z hospiti suo esse gratius. Sicut d̄ hoc narrat
Hares frigius de bello troiano q̄ thelaphus
impediuit sociū suum Achillem ne regem teu-
trat occideret. memor esto. q̄ tu cum patre
suo Hercule teufarē olim hospitatus fuisti.
In historia etiā ecclesiastica. c. xxvij. narrat
magister. q̄ cū Gregorius ep̄s vrgente t̄pis &
peccle angustia in alpibus i phanu appollinis
diuertisset a sacerdote licet pp̄phano officiosis
sime est receptus. post cuius digressum acces-
sit sacerdos ex more poscere cōsilia & respōsuz
sed nullo mō respōsionem inueniebat. iterum
et iterum sacerdos victimas offerebat. sed ni-
hilominus silentium permanebat. Lū q̄ sacer-
dos stupore maneret p̄ noctem insomnis. de-
monium assistens dixit se nihil posse. percūta-
ti causam. ait se p̄ aduentum Gregorij ep̄i ee
expulsum. Et cuz req̄raret sacerdos qd sibi re-
medi⁹ deberet exhibere. r̄ndit. aliter nō sibi in-
gredi licere nisi Greg⁹. pm̄sisset. Quibus au-
ditis sacerdos secutus est btm Greg⁹. ad eūq;
pueniens expandit ex ordine humanitati sue
atq; hospitalitatis adiecit querelam expulsi-

z facultatem sui questus deplorat. atq; reddi
sibi omnia in pristinum statū deposita. Scrip-
sit q̄ ep̄lam btūs Greg⁹ in hac forma. Gregori
us appollini. p̄mitto te redire in locum tuum &
agere que consueuisti. quare cum sacerdos iu-
xta simulachru assuit demon poscenti respōsa
p̄buit. Quod ille admirans & dicēs intra se q̄
Gregorius maior esset d̄iis suis clausis ianuis
phanī audīvit Gregorij et se p̄strauit ad pe-
des eius rogāns vt deo se offerat cuius p̄tute
Gregorius d̄iis gentiū imperabat. Ad cuz fe-
cisset Gregorius. cathecuminus prius fac̄t ē
ab ip̄o. & postea ab ip̄o baptismi grām est cōse-
cutus intātu vite merito ac fidei virtute p̄fec̄
vt ip̄e beato gregorij in episcopatu successor
extitit. Et dicit Hol. lec. ccix. Laudanda est q̄
hospitalitas sacerdotis infidelis. veneranda
est sanctitas pontificis. Comendanda est mi-
rifica pietas saluatoris. sacerdotem iustificās
infidelez. Ecce q̄ beatus gregorius suo hospi-
ti fuit fidelis et gratus. Econtra sunt quidam
suts hospitibus ingrati. Sicut narrat Geneā.
lib. iiij. de beneficijs. miles quidam naufrag⁹
littori est appulitus et in hospitō cuiusdam per
triginta dies refocillatus tandem licentiaz re-
cipiens ait. Gratias tibi referam si imperato-
rem me videre contingat. veniēs ad D̄philip-
lum regem macedonū predia illius apud quē
fuit hospitat⁹ popōscit. annuit D̄philip⁹. Vir-
ille expulsus non vt iners vel rusticus illō tu-
lit. sed ad curiā imperatoris accessit. et militis
ingratitudinem exposuit. D̄philippus hoc au-
diens iussit vt improbissimo militi et ingratil-
simō hospiti stigmata infigerentur. que eius
ingratitudinem perpetue testarētur. et hospi-
ti omnia redderentur. Et sic statutum fuit vt
hospitibus ingratis stigmata infigerentur vt
dicit Geneca. Tertio caueat hospes nimiam
dominationem in domo vel familia sui hospi-
ti exercere. s̄z minimo domestico studeat ob-
temperare diligenter. Est enim nimis reprehē-
sibile si ordinatum dominium domus hospes
p̄sumserit reprobare. qui tenet omnibus mo-
destiam obseruare. ideo metrice dicitur. Cum
facis ingressum studeas sic esse modestus. Ut
post discessum rumor d̄ te sit honestus. Quar-
to caueas nimiam frequentationē. iuxta illō p̄.
xxv. Subtrahe pedem d̄ domo primi tui. ne
forte saturatus oderit te. Et ppter eandē cau-
sam cauenda est magna mora. iuxta illō Post
tres sepe dies vilesct p̄scis & hospes. Si sa-
le conditus vel sit specialis amicus. Simili-
ter considerandum est q̄ hospitalitas diligen-
ter exercenda est propter quattuor emolimē-
ta. Primum q̄ disponit ad dei cognitionem.
Sicut patet de illis duobus discipulis cun-
ibus ab hierusalē in emaus qui coegerit domi-
nū. LI 6

Dñica infra octauas ascē.

num vt cū eis in hospitiū declinaret dicentes
Lanenobiscū dñe qm̄ aduersperascit t̄ incli-
nata est iam dies. Et factū est cū ederet cū eis
cognouerūt cū i frāctōe panis **Luç. vi.** Sic nūq; diuina cognitio alicui infundī occasiōe
vīc i hospitio suscep̄ti. Secundum emolimē-
tū q; pfert temperaliū multiplicatōne. **Siç p3**
iij. **Reg. xvij.** de vidua que **Heliā** in hospitio
suscep̄ti cui farina nō defecit. nec lechitus olei
diminutus est. Idē p3 in annulo. c. xxiiij. d q-
dam fabro q; gratia hospitalitat nulli panem
vel hospitiū denegabat. t̄ iuxta magnū fluui-
um residebat. Juxta eandē aquā ditissim' mo-
rabat tenax et auarus. Cōtigit t̄ vxorem mit-
teret vbi pecuniā suam posuerat t̄ audiuit vo-
cem terribilē dicentem. Discedite q; hec pecu-
nia non est nec erit vestra. territa vxor marito
narrauit. **H**epiusq; talia audierunt. nec vltra
accedere audebant. **H**ec pecunia in truncō ad
domum fabri natauit. et ibidem longo tempo-
re latuit. Tandem truncus pro incude paraſ
t pecunia inuenitur. t̄ faber ditatur. Quodā
autem tempore contigit auaruz venire ad do-
mum fabri. et narrat euentum de pecunia. Fa-
ber conscientiam habēs. in quodam pane ma-
gnam summam pecunie sibi dedit. Sed ille of-
fert eum futori. pro suorum calciamentorū re-
formatione aliud non habens. Postea defici-
ente pane in domo fabri predictus panis a su-
tore sibi remittitur. t̄ sic dei nutu ad verum ce-
dit possessorē. **H**e hoc quere exemplum supra
valde notabile. parte prima. dominica prima
post epiphanie. sermo. i. **O**. **S.** **L.** Certū em-
lumentum. quia excludit diuinam vltionem.
Hic patet **Josue. vij.** de **Raab** de qua dicis
Gola raab meretrix viuat t̄ vniuersa que cuz
ea in domo sunt eo q; exploratores in hospitō
recep̄sset et eos cum quererent abscondisset di-
cens. Fateor venerunt ad me. sc̄z tanq; ad ho-
spitaliam communem. cunq; porta clauderetur
pariter exierunt. Sed nota q; hoc nomē
meretrix est equocū t̄ significat meretricem et
vēdriticē vctualiū qd̄ ppriū est hospitalaria
rum nec fuit actu meretrix publica. nec fuit aī
vt qdā dicunt. q; ipā mulier fuit postea ciun-
cta m̄rimonio ipi **Balmon** q; fuit princeps no-
bilioris tribū iude. ppter qd̄ non est verisile q;
accep̄sset in vxore talem mulierē que esset ac-
tu infamis vel fuisse. t̄ iō translatio caldaica
vbi nos habemus meretricis h̄z mulieris ho-
spitlarie. t̄ sic dicūt ea hebrei. Quarto q; me
retur dei t̄ angeloz suscep̄tōne. sicut pat̄z hoc
Mat̄. x. Qui vos recipit me recipit. Et s̄ p3
in arenga. t̄ **Gen. xvij.** de **Abraam.** t̄. xix. de
Loth q; propter hospitalitatem angelos susci-
pere meruerunt.

Dñica post ascensionē dñi. Sermo quartus

Hisq; synagogis

faciet vos. **Joh. xvij.** Dicūt naturales
expti q; cultello pforatio t̄ aque colorate infu-
sio immutat fructū arbor. Nā si esset arbor in
fructifera fructū malos facies. H̄ ita possit im-
mutari vt fructū dulces pduceret t̄ coloratos
Faciēdū ē foramen cū cultello in arbore t̄ quē
cūq; odorē vel saporē v̄l̄ colorē vis inducē di-
stempora cū aqua t̄ infūde t̄ colorabilē fructū
eodē colore v̄l̄ sapore. **H**ic ēt di. **Petr.** de cre-
scen. li. v. q; arbor d̄z pforari v̄l̄q; ad medullā
t̄ sp̄s aromaticē dñt imponi. vt sinziber mu-
scatū. vel quascūq; sp̄s voluerit. t̄ foramēdū
obstrui clavo d̄ ramo facto. t̄ sic fructū h̄bunt
odorē ab alijs specieb̄. t̄ saporē t̄ fructus aro-
matici nūcupat̄. **M**oralit p; arborē q; ad p̄ns
intelligo malū hōiem fructū maloz opm affe-
rentē. d̄ q; di. dñs **Mat.** vij. **M**ala arbor fru-
ctus malos fac. Et infra. Nō pōt arbor mala
fructū bonos facere. vbi dīc glo. p; mala arbo-
rē intelligitur hō radicatus iniqtate. p; cultellū
aut̄ vno mō intellige excōicationē q; intel-
ligif p; cultellū quē petr̄ habuit in cena cuzq;
agnus diuidebat. Et dīc alio noīe gladi. **Lu.**
xxij. Ecce duo gladiū h. Alio mō p; cultellū sb-
audi p;scriptionem quā faciunt reges et iudi-
ces seculares trāsgressorib̄ t̄ inobedientib̄
que similis est excommunicationi. quia dīcli-
ber feudorum. q; bannitus a rege vel excommu-
nicatus equiparatur t̄ significatur per secūdū
cultellū vel gladium quem **Johannes** in cena
habuit. Igitur si talis homo malus debet de-
sua malicia vel contumacia immutari t̄ fructū
bonorum operum ferre. Necesse est vt vel per
prelatos ecclesie perforat̄ cultello excōicationis
q; penetrat̄ v̄l̄q; ad medullā. q; ferit asam.
et magnā ei asert̄ pena. q; dicit lex. L. ne sanctum
baptisma iteret. I. hi q; sanctū. q; maioris
pene visum est nō versari inter hoies t̄ homi-
num carere suffragijs q; ejici extra ciuitatē pu-
ta in exiliū deserti nemoris. v̄l̄ p; reges aut̄ p̄n-
cipes t̄c. pforari debet cultello p;scriptionis v̄l̄
alias iuste punitionis. Et postq; homo malus
ita est excommunicatione pforatus vel multat-
us. deb̄z sibi infundi aqua colorata que nihil
aliud est nisi predicanis vel exhortantis do-
ctrina discreta qua debet moneri ne in tali ex-
communicatione diu maneat. sed obedire stu-
deat et pro absolutoe laborare festinet. Quia
dicit beatus Augustinus de verbis apostoli.
Omnis christianus qui a sacerdote excommu-
nicatur sathane traditur. et ponitur. xij. q; iii.
c. **Omnis.** Et si hoc ppendit homo malus. de
malo fit bonus. t̄ faciet fructū coloratos. i. opa